

Нѣкои звѣзды, какво-то тыя, що сѫ у Кола-та, дѣто и да бѣдѣть на небе-то, не ся помѣщать една отъ другѡ и все си стоять на мѣсто-то. А пакъ другы нѣкои, какво-то *Вечерница-та*, явно ся прѣмѣщать по небе-то, отминувать другы звѣзды та дохождатъ ту на едно ту на друго мѣсто.

Това като гляда чловѣкъ иска да знае и пыта: да ли има нѣкои разлика между звѣзды-ты и защо едны не ся отмѣщать една отъ другѡ а другы ся прѣмѣщать.

Всички звѣзды отдалечь ни ся видять еднакви, нѣ учены-ты хора издырихѫ и намѣрихѫ, че и звѣзды-ты сѫ отъ нѣколко строя. И слѣнце-то, кое-то ни грѣе денѣ, и мѣсяцъ-тъ, що ни свѣти нощѣ, и безбройны-ты звѣзды, кои-то сѫ прѣснѣты по небе-то като златенъ пѣськъ, — всичко това е Божѧ работа; нѣ Господъ нито хора-та, нито свѣта е направилъ еднакви.

Както тука по земљ-тѣ има голѣмѣ разлика отъ единѣ странѣ между тревы и добытъкъ, а отъ другѡ странѣ между добытъка и хора-та, и както има нѣща и по-голѣмы и по-малкы, и по-ягкы и по-слабы, така сѫщо и на небе-то има и по-голѣмы и по-малкы звѣзды и всяка една все другояче ся мѣсти.

Както слѣнце-то и мѣсячина-та така и всички звѣзды па и земя-та сѫ валчесты (облы) като топки. Хора-та едно врѣмя не знаили какви сѫ небе-то и земя-та, та си мыслили, че земя-та е плоска като една дѣска, а тврьдо-то небе нѣ прихлупяло като единъ врѣшникъ; мыслили, че земя-та имала край и че могло да ся иде до крайща-та та оттамъ да си чюкне чловѣкъ главѣ о небе-то. Да ли и отъ Васть нѣкой не си е мыслилъ така?

Както не знаили за небе-то така хора-та не знаили тврьдѣ много и за земљ-тѣ; нѣ все гы жуж-